

7 Δεκεμβρίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

S.K.P. LIBERBA ROAD TRANSPORT LTD,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 958/91).

*Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Απαραίτητη για να καθίσταται
δυνατός ο δικαστικός έλεγχος — Ασαφείς γενικότητες που
επαναλαμβάνουν στις νομοθετικές πρόνοιες δεν μπορούν να
αποτελούν επαρκή αιτιολογία.*

5

Προς υποστήριξη της προσφυγής τους κατά της απόφασης της
Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία είχε απορριφθεί
ιεραρχική προσφυγή τους, οι αιτητές ισχυρίστηκαν ανάμεσα σε
άλλα ότι η απόφαση ήταν ανατιολόγητη καθ' ότι επαναλάμβανε
άρθρα του Νόμου αόριστα χωρίς να παρέχεται στο Δικαστήριο
ευχέρεια ελέγχου της.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

15

Η αναφορά στην απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής στην
παράγραφο (γ) του Άρθρου 18 (4) του Νόμου δείχνει καθαρά ότι ο
κύριος λόγος που απερρίφθη η Ιεραρχική Προσφυγή είναι το τι
αναφέρεται στην παράγραφο αυτή, δηλαδή ο βαθμός στον οποίο
είναι πιθανόν ότι ο αιτητής θα μπορεί να παρέχει ασφαλείς,
συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίες

20

Εξετάζοντας τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Αρχή
προκύπτει καθαρά ότι τίποτε δεν υπήρχε ενώπιόν της, που να

δείχνει ποιες ήταν οι πιθανότητες παροχής ασφαλών, συχνών και τακτικών μεταφορικών υπηρεσιών από την Αιτήτρια. Ως εκ τούτου είναι φανερόν ότι η μόνο αιτιολογία που υπάρχει σχετικά με το λόγο αυτό της απόρριψης της Ιεραρχικής Προσφυγής που είναι, όπως ανέφερα πιο πάνω και ο κύριος λόγος απόρριψής της, όπως προκύπτει από την απόφαση που κοινοποιήθηκε στην Αιτήτρια Εταιρεία, είναι απλώς και μόνο το λεκτικό του Νόμου, γιατί δεν υπήρχαν οποιαδήποτε άλλα στοιχεία ενώπιον της Αρχής, με βάση τα οποία να είχε ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια. Ενώ τέτοια στοιχεία υπήρχαν όσον αφορά τις ανάγκες για έκδοση αδειών μεταφοράς (που και εν πάση περιπτώσει και σε αυτό τον τομέα φαίνεται ότι και πάλιν εκδόθηκαν 10 νέες άδειες σε άλλους αιτητές), η έλλειψη αιτιολογίας που βρίσκω ότι είναι καταφανής όσον αφορά το λόγο που καλύπτεται από την παράγραφο (γ) του εδαφίου (4) του Άρθρου 18 καθιστά την απόφαση της Αρχής τρωτή και ακυρωτέα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Alona Co-Operative Society v. Republic (1986) 3 C.L.R. 222.

Πολυδώρου και Άλλος v. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2440.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε Ιεραρχική Προσφυγή της εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών, με την οποία απέρριψε αίτημα των αιτητών για χορήγηση σ' αυτούς τεσσάρων αδειών οδικής χρήσης για οχήματα διεθνών μεταφορών.

Σ. Καραπατάκης, για τους αιτητές.

Μ. Τσιάππα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με

5 την προσφυγή της η Αιτήτρια Εταιρεία προσβάλλει την απόφαση των Καθ' ων η αίτηση που κοινοποιήθηκε σε αυτή στις 13.9.91, με την οποία απορρίφθηκε Ιεραρχική Προσφυγή της εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών, που απέρριψε αίτησή της για χορήγηση σε αυτή τεσσάρων αδειών οδικής χρήσης για οχήματα διεθνών μεταφορών.

10 Η Αιτήτρια Εταιρεία είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με κύριο σκοπό την εκτέλεση διεθνών μεταφορών οδικώς. Με αιτήσεις της στην Αρχή Αδειών η Εταιρεία ζήτησε τη χορήγηση τεσσάρων αδειών οδικής χρήσης για ισάριθμα οχήματα διεθνών μεταφορών. Οι αιτήσεις της Αιτήτριας απορρίφθηκαν από την Αρχή Αδειών και 15 εναντίον της απόφασης αυτής η Αιτήτρια καταχώρησε την Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 339/90 ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών εξέτασε την Ιεραρχική Προσφυγή της Αιτήτριας και την απέρριψε στη συνεδρία της ημερομηνίας 22.7.91 20 και την απόφασή της αυτή κοινοποίησε στην Αιτήτρια με επιστολή ημερομηνίας 3.9.91. Οι λόγοι που προτάσσονται για την ακυρότητα της πράξης είναι η έλλειψη αιτιολογίας, η κακή ερμηνεία του σχετικού νόμου, η πλάνη περί τα πράγματα, η παραβίαση της αρχής της 25 ισότητας που καθιερώνεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος και η υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

30 Θα εξετάσω σε πρώτο στάδιο το πρώτο επιχείρημα της Αιτήτριας, δηλαδή το λόγο της έλλειψης ή ανεπάρκειας αιτιολογίας.

35 Η αιτιολογία μιας διοικητικής απόφασης πρέπει να περιέχεται έστω και περιληπτικώς, αλλά σαφώς και εξειδικευμένα στο σώμα της διοικητικής απόφασης. Από την άλλη, τα στοιχεία του φακέλου μπορούν να την συμπληρώνουν (*Alona Co-Operative Society v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 222). Στην απόφαση στις Προσφυγές 98/87 και 175/87, *Χριστάκης Πολυδώρου και Άλλος v. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου*, ημερ. 21.10.89, 40 αναφέρονται τα ακόλουθα:

"Είναι νομολογημένο ότι οι διοικητικές αποφάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες και ότι η αιτιολογία

είναι απαραίτητη για να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος (*P.E.O. v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 27).

Είναι επίσης νομολογημένο ότι ασαφείς γενικότητες που επαναλαμβάνουν τις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν επαρκή αιτιολογία (*Petrondas v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 214)".

Το άρθρο 18 των Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982-1989 διέπει τα σχετικά με τη χορήγηση αδειών οδικής χρήσης διεθνών μεταφορών και το εδάφιο (4) του άρθρου δημιουργεί υποχρέωση της Αρχής Αδειών κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για χορήγηση αδειών να λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα:

"(α)Τας μεταφορικές ανάγκας τας οποίας σκοπεύει να εξυπηρετήσει ο αιτητής διά της αιτούμενης αδειας·

(β) την ύπαρξιν άλλων αδειούχων μεταφορικών επιχειρήσεων παρεχουσών τας αυτάς ή παρομοίας μεταφορικές υπηρεσίας και τον βαθμόν επαρκείας και τακτικότητας εις ον αι τοιαύται υπηρεσίαι παρέχονται·

(γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ο αιτητής θα δύναται να παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίας·

(δ) τας απολαβάς, τον χαρακτήρα και τους γενικούς όρους απασχολήσεως των οδηγών και του άλλου προσωπικού του απασχολούμενου υπό του αιτητού·

(ε) την ανάγκην συντονισμού των διεθνών οδικών μεταφορών και αποφυγής επιβλαβούς ανταγωνισμού των αναμεμιγμένων εις τας τοιαύτας μεταφοράς προσώπων".

Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής, με την οποία απορρίφθηκε η Ιεραρχική Προσφυγή της Αιτήτριας Εταιρείας, που στάληκε σ' αυτή με επιστολή ημερ. 13.9.91, αναφέρει κατά λέξη τα ακόλουθα:

5 "Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων δεν έχουμε ικανοποιηθεί ότι ο προσφεύγων πληροί τα κριτήρια του Νόμου και ιδιαίτερα το κριτήριο του άρθρου 18(4)(γ) του Νόμου για τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας και γι' αυτό η προσφυγή απορρίπτεται".

10 Ο συνήγορος της Αιτήτριας Εταιρείας υπέβαλε στο Δικαστήριο ότι η αιτιολογία αυτή είναι αόριστη και επαναλαμβάνει μόνο νομοθετικές πρόνοιες, στερούσα έτσι το Δικαστήριο της ευχέρειας της άσκησης του δικαστικού του ελέγχου.

15 Από την άλλη, ο συνήγορος των Καθ' ων η Αίτηση υποστήριξε ότι το περιεχόμενο του εδαφίου του άρθρου του Νόμου, στο οποίο γίνεται αναφορά στην απόφαση, είναι αρκετά καθαρό και εξ άλλου τα στοιχεία που είχε ενώπιον της η Αρχή (ίδη Παραρτήματα που
20 επισυνάπτονται στην Ένσταση), ήσαν τέτοια που ο φάκελος να συμπληρώνει τα αιτιολογικά της διοικητικής απόφασης.

Είναι γεγονός ότι από τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιον της Αρχής προέκυπτε καθαρά ποιές ήταν οι
25 ανάγκες της Κύπρου για την έκδοση αδειών μεταφοράς αυτού του τύπου και έτσι, αν ο μόνος λόγος, με βάση τον οποίο απορρίφθηκε η προσφυγή της Αιτήτριας, ήταν η ικανοποίηση των αναγκών από τις υφιστάμενες και εκδοθείσες άδειες, ίσως το Δικαστήριο να μην μπορούσε
30 να επέμβει στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Αρχής σε βάρος της Αιτήτριας. Όμως, η αναφορά στην απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής στην παράγραφο (γ) του άρθρου 18(4) του Νόμου δείχνει καθαρά ότι ο κύριος λόγος που απερρίφθη η Ιεραρχική Προσφυγή είναι το τι
35 αναφέρεται στην παράγραφο αυτή, δηλαδή ο βαθμός στον οποίο είναι πιθανόν ότι ο αιτητής θα μπορεί να παρέχει ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίες. Εξετάζοντας τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Αρχή προκύπτει καθαρά ότι τίποτε δεν υπήρχε ενώπιον της,
40 που να δείχνει ποιές ήταν οι πιθανότητες παροχής ασφαλώς, συχνών και τακτικών μεταφορικών υπηρεσιών από την Αιτήτρια. Ως εκ τούτου είναι φανερόν ότι η μόνη αιτιολογία που υπάρχει σχετικά με το λόγο αυτό της

απόρριψης της Ιεραρχικής Προσφυγής που είναι, όπως ανέφερα πιο πάνω και ο κύριος λόγος απόρριψης της, όπως προκύπτει από την απόφαση που κοινοποιήθηκε στην Αιτήτρια Εταιρεία, είναι απλώς και μόνο το λεκτικό του Νόμου, γιατί δεν υπήρχαν οποιαδήποτε άλλα στοιχεία ενώπιον της Αρχής, με βάση τα οποία να είχε ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια. Ενώ τέτοια στοιχεία υπήρχαν όσον αφορά τις ανάγκες για έκδοση αδειών μεταφοράς (που και εν πάση περιπτώσει και σε αυτό τον τομέα φαίνεται ότι και πάλιν εκδόθηκαν 10 νέες άδειες σε άλλους αιτητές), η έλλειψη αιτιολογίας που βρίσκω ότι είναι καταφανής όσον αφορά το λόγο που καλύπτεται από την παράγραφο (γ) του εδαφίου (4) του άρθρου 18 καθιστά την απόφαση της Αρχής τρωτή και ακυρωτέα. -

Ως εκ τούτου η προσφυγή επιτυγχάνει και η απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ της Αιτήτριας Εταιρείας.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.